

растушнитъ мъста. Политиката му вдъхва отвращение; съкъчъ — и сичкиятъ свѣтъ! А литература? Боже мой! Той повръща назадъ сичките списания и вѣстници, които, по старъ навикъ, редакционитъ му правята честь да му испращатъ. Не му е до вѣстници на Бучински.

Какво има тоя бивши приятель на свѣта и на живота? Какъвъ враждебенъ демонъ го отстранива отъ тѣхъ? Защо има видъ толкова нещастенъ?

Оние, които сѫдатъ повърхно, казватъ че господинъ Бучински е жертва на нѣкаква ипохондрия.

Други увѣряватъ — тайни домашни бѣди....

Други — мислатъ друго.

Други — пъкъ нищо не мислатъ, защото се неинтересуватъ за господина Бучински.

А работата е съвършенно приста.

Господинъ Бучински има... има... — нека да кажѫ смѣло — има нова кѫща на три ката, или триетажна, както се изражаватъ учено софиянцитъ.

Новата кѫща на три ката — ето разрѣшенietо на загадката.

И погледнете, както е приведенъ къмъ земята, не лichi ли, че тежи на гърба му товара на три ката?

И гледа той днесъ своята кѫща и си дўма:

— Въ земята подъ тая кѫща, и въ зидовете ѝ, и въ сводовете ѝ, и въ стаите ѝ, и въ покрива ѝ заровихъ и здраве и имане и спокойствие. И отъ какъ станахъ ступанинъ на тая кѫща, сичките радости свѣтовни ме напустнахъ и животътъ ми се напълни вмѣсто тѣхъ съ полици, съ дѣлгове неисплатими, срокове, визити на банката, залози, актове, нотариуси; съ поправки, доправки, прѣ-